నలుగురు మిత్రులు

...వ స్టేషను. ప్రజానీకంతో క్రిక్కిరిసి కోలాహలంగా వుంది. ఉవిదల అందాన్ని, అతివల అంగసౌష్ఠవాలను, పడతుల పలువదనాలను, తరుణుల తళుకు బెళుకు చమత్కారాలను, భామల భంగోపాలను, ముగుదల ముగ్ధ గాంభీర్య వదనాలను, కాంతల సౌశీల్య సుగుణాలను, వనితల వక్షోవాసి తీక్షణమైన దృక్కుల మొనకాన్ని, నెలతల నెలతేటి భూపురేఖా లావణ్య సుధానిధిని, ప్రమదల ప్రేమపూరిత నయన వికాసాన్ని, లలనల మాధుర్య కంఠ నాదాన్ని, రమణుల రమణీయ చమత్కృతి తరంగితంగా వచ్చిన మాధుర్య రసాన్ని, లేమల లేత గులాబీ చెక్కిళ్ల పెదిమల తీయదన రసోత్పత్తిని, అంగనల అతి విలువైన ముఖమండలాన్ని పూర్తిగా పరిశీలిస్తూ, మనస్సులో వున్న తమ తమ కోర్కెలను తమ తమ హృదయ సితారల మీద పాడుకుంటున్నారు ప్రేమోపాసకులు ప్లాట్‌ఫారమ్‌మీద. స్టేషన్‌లో వున్న "హిగ్గిన్ బాదమ్స్" దగ్గిర ఒకటే కలకలం రమ్య సంగీతంలా వినిపించగా అటు తిరిగాను. 'ఏమా?' అని క్వశ్చన్ మార్కు వేసి అటువైపే పోజుచేసి చూస్తున్నాను. ఫ్రెండ్ 'రత్నం' ప్రక్కనుంచే వచ్చి ఏమంత విడ్డూరంగా చూస్తావు. ఏముంటుంది. 'డిటెక్టివ్' రచనా లోకం గురించి మాటా మాటా పట్టించుకొచ్చి కలుస్తారంటే! అని, గూడ్సు షెడ్‌వైపు బైలుదేరి వెళ్లిపోయాడు. ఇంతలో అను కుని అటువున్న దృష్టిని దిప్పి [illegible] తిరిగేసరికి ఎవరో అంటున్నారు: "ఈ "డైజెస్ట్ డైట్స్" రైళ్ల కోసం చూసుకోడాని కుపయోగపడుతున్నాయి గాని, రైళ్ల స్టేషనుల కోసం కొనుక్కుంటారా!" [illegible]. అప్పుడు కాసేపు [illegible] ప్రక్కనున్న [illegible] అతనితో వంతపలికి అదే పాట మళ్లీ పాడేసు.

ఒకటే ధ్వనితో స్టేషనంతా మార్మ్రోగుతా వుంది. తన పని తనదే అని అనుకుంటూ రైలు ఏకాకి కూతతో తన పొగ చూపిస్తూ వచ్చి స్టేషన్లో ఆగింది. ఇందాకటి రణగొణ ధ్వని కంటే రెట్టింపు ధ్వనితో హడావిడిగా వుంది ప్లాట్‌ఫారమ్. దుప్పట్లు, టీకే, సిగరెట్లు, కిళ్లీ, మిఠా బిస్కట్, టీ బిస్కట్, మిఠాయ బిస్కట్, మసాలావడ ఇంకా ఇత్యాది అనేక సామగ్రితో ప్లాట్‌ఫారమ్ [illegible] వినిపిస్తున్నాయి.

ఎక్కేవారు ఎక్కుతున్నారు; దిగేవారు దిగుతున్నారు. నా మిత్రుడి, నేను, మా సెట్ (2 గం.) రైలులో ఎక్కి కూర్చున్నాము మా [illegible] పెట్టెలో. మాతోపాటే ఈ నలుగుర్లో ఒకరు (పూహోకు మా [illegible]) ఎక్కటం, ఆమెతోపాటే కేరింతాలు, కేకలు పాటలు వినిపించటం ఒకేసారి జరిగాయి.

ఇదేం వైపరీత్యమో అని తీక్షణంగా వీక్షించాను. నా కన్నులు నాకు తెలియకుండానే—[illegible] ఆకారాల్లాగున్న నలుగురి బృందం గుసగుసలు [illegible] తర్క వితర్క వాదోపవాదాలతో [illegible] జరుపు చేస్తున్నట్లు తోచింది. ఓహో [illegible] వైపరీత్యానికి గల 'సంబంధం—సుందరి' అని ఆమె [illegible] నోసారి ఆశ్చర్యమిళిత [illegible] చూడటం, అది నా మిత్రుడి చూచి ఒక చిరునవ్వు నాపైన ప్రజ్వరింప చేయడం, అది ఒకరో [illegible] కుంటూ ఒకే ఒకసారి ఒక తాపు [illegible] అంటించటం జరిగాయి. ఈలోగా రైలు తన అవసరం (అది [illegible] స్టేషను) తీర్చుకుని పోవటానికి సిద్ధంగా [illegible] అను కుంటూ [illegible] 'కూత' కూసింది. [illegible]

[illegible]

'ముంబయ్'లో మొదటి [illegible] ఆమె [illegible]

[illegible]

తరువాత [illegible]

«భారతి»

'అనార్కలీ'కి తల నొప్పి వచ్చిందని దొంత్తు వేసిందట! అప్పుడు లెక్చరరు లవంగీరావు, మన మోహన్ లేమా, వాడూ తర్వాత బి. యస్‌సి. అతనితో వాళ్ల ముకాంకు పంపేశాట. ఆమెతో కూడ..." అని చెప్పుకుపోతున్నాడు రావు. తీరా 'వాస్సు' పోగొట్టేసేనే అనే బాధతో విచారవదనంతో చూస్తున్నాడు సూర్యం.

"ఒరేయ్ మూర్తీ! పియర్స్ సోప్-లెదిరా సెకండ్ క్లై. సి. సి. అది అందిక, క్లాసులోకి అంతా వెళ్లి కూర్చున్నాక వస్తుందేరా?" అని సందేహాన్ని మిత్రద్వయం ముందుంచాడు సత్యం, వాళ్ల ముఖ కవళికల సమరించి.

నాకు ఓ దశ్య సందేహం [illegible] నాట్యం చేయసాగింది. వీళ్లు కాలేజీకి వచ్చింది కట్నాలు సంపాదించడానికా, లేక అమ్మాయిల [illegible] ములుపులు తెలుసుకుని, నానా అవస్థలు పడి వాళ్ల చేత [illegible] పొలపడానికా' అని అంతకుముందు ఉపన్యసించిన ఒక [illegible] ఉపన్యాసం జ్ఞప్తికొచ్చింది.

కాకపోతే ఏమిటీ యీ దౌర్భాగ్యం. నిక్షేపంగా గిరగిర తిరిగే కాలచక్రంలో, ప్రకృతి—కమనీయ రమణీయ ప్రతిభను వెదజల్లుతూ వుండగా, హృదయానందంతో పూర్తి జ్ఞానం సంపాదించక, కాలే [illegible] కాలేజ్ అమ్మాయిల [illegible] వాళ్లనుండి అవిశ్వాసపాత్రులు కావటం.

[illegible] ఆమెను [illegible] నాట్యం చేసేలా చేయాలని [illegible] చూస్తున్న [illegible] ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. సంభాళించు కొన్న [illegible] సత్యం అన్నాడు. ఏమిరా 'అదేనా?' [illegible] ఎంత బాగా [illegible] వచ్చిందేమిరా! అంటూ [illegible] ముందున్న యువతి (అదే [illegible]) ఒక్కసారి తీక్షణంగా నలుగుర్నీ వీక్షించింది. ఒక్కరూ పెదవి తెరువలేకపోయారు. ఏది ఆ నయనాల్లో చూసిందో!

[illegible] జారిపోయారు. [illegible] పెట్టింకా....

'మీ మగాళ్ళంతా ఇంతే' అంది పెద్దగా దెప్పి పొడుస్తూ నా మిత్రుడి. కాలంటానికి వీలులేదాయె! [illegible] సాగుతూ వుంది. [illegible] అన్నాడు. [illegible] రావు అన్నాడు. [illegible] "పైపౌడర్ బ్యూటీ" అని [illegible] అంటాని [illegible] పెత్తాల్లా [illegible]....

అవును నిజమేరా! దండుగ్గ్రీ—పండుగ్గ్రీ నం మొన్నను ఏదో పత్రికలో చూశాను సెకండు చేశాడు మూర్తి.

వీళ్ళు మహా నిఖార్సుగా వున్నట్టు తలిపెమ్మ వాళ్ళను దుయ్యబట్టటం — సృష్టిని చూస్తూ అలానే కిటికీలో కళ్ళించాను. ఏమంటానికీ వీలు లేదాయె! వీళ్ళదే యిప్పుడంతా మోజు....

మొన్న 'తప్పటడుగు' నాటకంలో బ్యాగ్రౌండ్ పాట పాడింది 'శోభ' అహా ఏమి కంఠంరా, కలకంఠి అన్నాడు సత్యం. ఇక రావు నేనేమిటి తక్కువ అనుకున్నాడో యేమో, దాన్లో హిరోయిన్ వేసిన 'భారతి' అమృతం వర్షించే వెన్నెల్లో, అందంచిందే సాగరుని తరంగకాంతుల్లో, ఏకాంతంగా భాసిస్తున్న తీరాన, జలజాతయైన లక్ష్మిలా, అపూర్వ సౌందర్యంతో, చంద్రకిరణాలను పిండిపోసిన చిన్న వెన్నెల బొమ్మలా కన్పించింది.

మగువల గురించి యింతరాద్ధాంత సిద్ధాంతం దేనికో? కలిసివచ్చేది కానరాదుగదా? ఇంత అల్లరి చిల్లరి వేషాలతో తయారై సంపాదించే దేమైనా వుంటుందా? అయినా ఏదో నా పిచ్చగాని అటువంటి వాళ్లే నేటి కాలమాన పరిస్థితుల్లో దివ్యంగా ప్రకాశించేది!

నీ దెక్కడో బట్టీ పట్టేడురా, లేకపోతే వీడెక్కడ ఆవర్ణ నెక్కడ? వీడు స్కూలుఫైనలు మూడు సార్లు బోల్తాకొట్టిందీ ఆ 'తెలుగు' వల్లేరా, వున్న సత్యాన్ని బైటపెట్టేసని, తన ప్రతిభ చాటుకున్నానని పకపక నవ్వేశాడు మూర్తి.

దాన్ని కప్పి పుచ్చటానికి ఈ 'అభిసారిక' ఏదో అని ఎదురుగుండా వున్న యువతిని కనుసైగతో స్నేహత్రయానికి చూపించి స్టేషన్లో వున్న జనాన్ని చూపించాడు రావు (బైలుదేరిం తరువాత అది ఆరవ స్టేషను.)

ఆమెకు అన్నీ తెలుసు ఏంచేస్తుంది? అబల. ఆమె ముఖం పిచ్చాలమైంది. హృదయం వేగంగా కొట్టుకుంటున్నట్టు ఆమె ముఖ కవళికల్లో విస్పష్టమౌతుంది.

చిలిపి నవ్వులు చిలికించే తీయని చూపులు చూస్తున్నారు 'నలుగురు మిత్రులు.'

నేను దిగవలసిన స్టేషను వచ్చింది. నేను దిగాను. నా శ్రీమతి నన్ను అనుసరించింది. ఆకాశం రెపరెపలాడుతూ యెగురుతున్న విహంగంలా కనిపించింది. వీళ్లనిబట్టి చూస్తే.....మాటల కందని మహోల్లాసంలో, వాళ్ల సంభాషణ ప్రవహిస్తూంది. పాటూ—పోటూ తెలియని జీవిత రసం ఆస్వాదిస్తున్నారు.

''వచనంగాని వచనం—మాటలు'' ఆ నిర్భాగ్యులు దౌర్భాగ్యుల మూలంగా విని, మిలమిల మెరిసే అలల్లోంచి ప్రశాంతంగా కానవగు చంద్ర కిరణంలా ప్రశాంతంగా వున్న మనస్సు పాడుచేసుకున్నానే అనే మధనపడింది నా శ్రీమతి.

ఆ సంభాషణకు 'ఫుల్‌స్టాపు' ఎక్కడో? అని చిన్నగా గొణుక్కుంటున్నాను. పాప నన్ను చూసి చిన్నగా నవ్వింది. ఒకే ఒక ముద్దు తీసుకుని స్టేషను బైటపడ్డాను, శ్రీమతీ సమేతుడనై.....

ఒక బస్సు కండక్టరు రోజూ రాత్రి పొద్దుపోయాక పనినుండి యింటికి వస్తూ గొడవ చేస్తూ వుండేవాడు. అదిచూచి భార్య యిలా అంది:

"మీరు యిక్కడనుండి చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి. ఇంట్లో మీరు అడుగు పెడుతూనే చంటి పాపకు నిద్రా భంగం కలిగిస్తున్నారు."

సాధ్యమైనంతవరకూ చప్పుడు చేయకుండా వుంటానని భార్యతో వాగ్దానం చేశాడు.

ఆ మర్నాడు నెమ్మదిగా వీధి తలుపు తీసి, అడుగులు నెమ్మదిగా వేస్తూ దొడ్డి తలుపులు తీస్తూ పెద్ద గొంతుతో "రైట్" అని అరిచాడు.

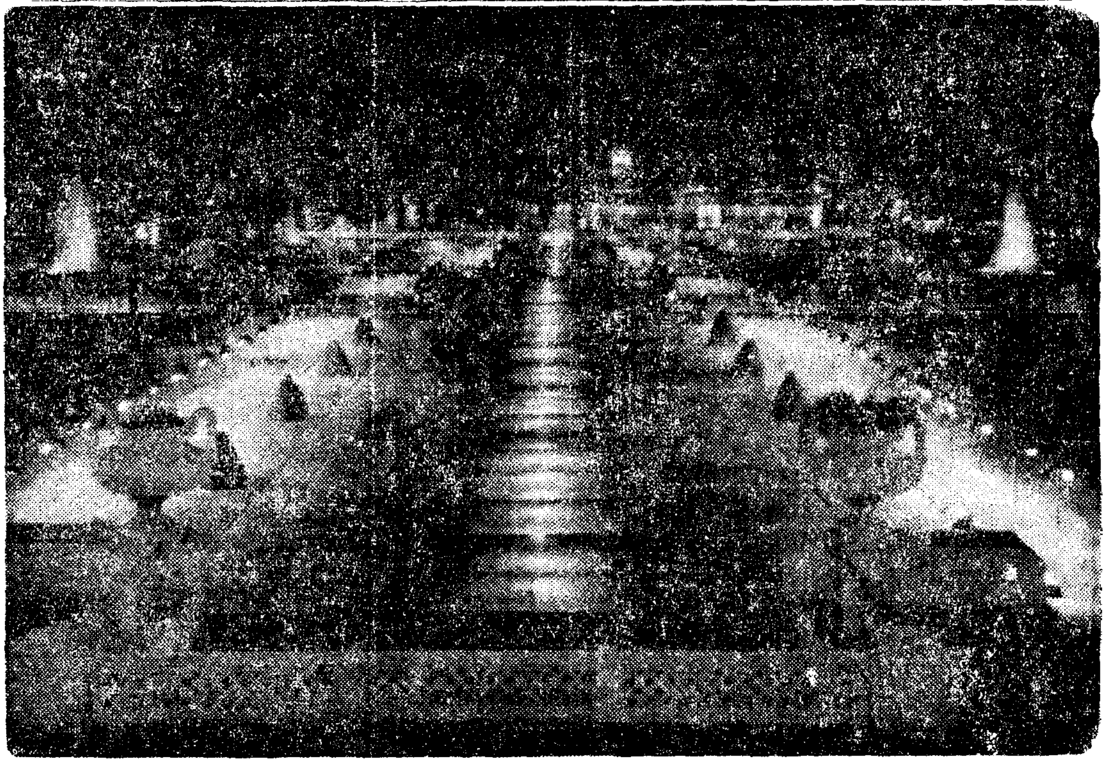

మాయ పగలు (మైసూరు బృందావన గార్డన్‌లో రాత్రివేళ) —ఫొటో: శ్రీ ఎన్. పి. సుబ్బారావు